

Nr 1096

Av herrar Göransson och Wennerfors, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 107, angående organisation m. m. av försvarets materieförvaltning i central instans m. m.*

I proposition nr 107 framläggs förslag till organisation av ett försvaret gemensamt materielverk. Kungl. Maj:ts ställningstagande grundar sig på det av försvarets materieförvaltningsutredning år 1966 (MFU 66) avlämnade betänkandet, Försvarets materielverk (Stencil Fö 1967: 13). En av de frågor som berörs i propositionen är personalens sammansättning i det nya verket, d. v. s. fördelningen av tjänster på civil, civilmilitär och militär personal. Departementschefen erinrar därvid om direktiven för MFU 66, vilka angav att man i utgångsläget för materielverkets verksamhet skulle följa dittills tillämpade principer för olika personalkategoriernas utnyttjande. Det ankom således inte på utredningen att pröva denna fråga. Utredningen har hörsammat dessa anvisningar, vilket dock inte hindrat att åtskilliga remissinstanser uttalat sig i ärendet. I propositionens sammanställning av remissvaren framhålls att det är en allmän uppfattning att systemet med olika personalkategorier och anställningsformer har bestämda svagheter. Remissinstanserna anser därför i likhet med utredningen att en översyn av förhållandena är angelägen. Departementschefen ansluter sig till dessa tankegångar och anför för sin del att det här är fråga om djupgående problem som bör utredas i särskild ordning.

Från vår sida anser vi det vara av väsentlig betydelse att hithörande spörsmål blir föremål för en ingående prövning, och vi vill med anledning härav anföra följande.

I den utredning om försvarsförvaltningens centrala organisation som föregick MFU 66 — 1964 års tygförvaltningsutredning — diskuterades kategorifrågan förhållandevis ingående. Utredningens överväganden ledde fram till ståndpunkten att huvuddelen av förvaltningstjänsterna borde göras till rent civila tjänster. Flera skäl angavs för detta ställningstagande. Utredningen pekade bl. a. på en "besvärande" omsättning på den mest kvalificerade personalen, varvid uttalades:

"När den militära personalen utnyttjas för tekniskt förvaltningsarbete eller för planeringsuppgifter är det nuvarande karriärsystemet, som ibland framtvingar ombyte av befattning med 3—4 års intervall, oförenligt med kraven på kontinuitet i arbetet."

Därutöver framställdes befordringsmöjligheterna för de civilanställda i förhållandevis ogynnsam dager. Det underströks att om högre tjänster vore

möjliga att uppnå "för alla kategorier även i realiteten och inte som nu endast på papperet, torde ett större intresse för stadigvarande anställning inom förvaltningen kunna väckas även hos civil personal".

Grundläggande för tygförvaltningsutredningens inställning var emellertid konstaterandet att förvaltningsarbetet inom berörda myndigheter i princip inte krävde personal tillhörig skilda kategorier. Då dessutom flera nackdelar befanns vara förenliga med ett sådant system, borde en ny ordning införas i form av civila tjänster, som skulle stå öppna för såväl civil som militär och civilmilitär personal, utan hänsyn till hur kunskap och erfarenhet förvärvats.

Vi delar tygförvaltningsutredningens uppfattning i de frågor som här aktualiserats. Vi ifrågasätter således om det finns behov av andra tjänster inom materielverket än civila sådana. Detta bör inte utesluta möjligheten att militärteknisk sakkunskap i flera fall ställs till materielverkets förfogande i form av engagerad expertis från militära staber eller förband. Vi vill i övrigt understryka att den militära personalen enligt det av tygförvaltningsutredningen förordade systemet inte fräntas möjligheten att ansöka om och erhålla tjänster inom förvaltningen. Det sistnämnda understryks även i SACO:s och TCO:s yttranden över MFU 66 betänkande samtidigt som de båda organisationerna anför att samtliga tjänster inom det nya verket bör vara civila.

Målsättningen bör enligt vår mening vara att åstadkomma största möjliga effektivitet inom den förvaltningsorganisation, varom förslag nu föreligger. En förutsättning härför är att verket ges tillfälle att till sig knyta en fast stab av administrativt, ekonomiskt och tekniskt kunnig personal. Detta kräver i sin tur ett rekryterings- och befordringssystem, som stimulerar samtliga personalgrupper till stadigvarande anställning och som skapar intresse för personlig vidareutveckling i förvaltningsarbetet.

Vi anser det vara önskvärt att den utredning om personalens sammansättning, som departementschefen anmält kommer att tillsättas, i sitt arbete tar erforderlig hänsyn till ovan angivna synpunkter. Det är därvid särskilt angeläget att effektiviteten i förvaltningsapparaten fås att utgöra den primära faktorn i utredningsuppdraget. Det är från denna utgångspunkt som fördelar och nackdelar hos det nuvarande systemet med skilda personalkategorier bör utvärderas och förslag framläggas om eventuella förändringar.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 107 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla

1. att den utredning om personalens sammansättning inom försvarets materielverk, som anmäls i propositionen, snarast måtte tillsättas; samt

2. att motionen måtte överlämnas till denna utredning för att tagas i beaktande vid utredningsuppdragets fullföljande.

Stockholm den 2 april 1968

Olle Göransson (s)

Alf Wennerfors (h)

Nr 1097

Av herrar **Jonasson** och **Dockered**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 108, med förslag till stat för försvarets fastighetsfond för budgetåret 1968/69.*

(Lika lydande med motion nr 848 i Första kammaren)

Stockholm den 2 april 1968

Bertil Jonasson (cp)

Robert Dockered (cp)
